

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Пловдив, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

като разгледа докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело № 20225300502456 по описа за 2022 година

Производство по чл.463 от ГПК.

Производството е образувано по частна жалба с вх.№19760/22.07.2022г. по описа на ПОС от „Аква Вита Проект“ООД с АУ –гр.***** с ЕИК *****–присъединен кредитор , чрез адв.Н. Т. против Постановление за разпределение от 06.06.2022г. по изп.д.№ 285/2016г. по описа на ЧСИ П. И., с рег. №**** на КЧСИ с район на действие ПОС. Жалбоподателят оспорва извършеното разпределение като незаконосъобразно, с оплаквания за незаконосъобразност на извършеното разпределение на сумата 19010,98 лв., представляваща продажна цена на СОС с ид.№*****.*****.162.1.97 по КККР на гр.***** ведно с прилежащите му 0,367 % ид.ч. от общите части на сградата с идентификатор *****.*****.162.1 и от поземления имот с идентификатор *****.*****.162.Иска се отмяна на обжалваното разпределение на ЧСИ.

В срока по чл. 436 ал. 3 от ГПК писмени възражения са постъпили от вискателите Банка ДСК АД и Финансова къща Кристи „ ЕООД, с които счита жалбата за неоснователна и молят да се остави без уважение. Претендират разноси.

Постъпили са писмени обяснения от ЧСИ П. И. по реда на чл.436 ал.3 ГПК, като е изразено становище, че жалбата е допустима, но неоснователна.Мотивите на ЧСИ са, че жалбата е бланкетна, че не е аргументирано твърдението за незаконосъобразност на действието на ЧСИ.

Разпределението е предявено на жалбоподателя на 16.06.2022 г., а жалбата е подадена

на 17.06.2022 г.

ПЛОВДИВСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД след като прецени събраните по делото доказателства, намира жалбата за процесуално допустима, т.к. е подадена в 3-дневния срок за обжалване на разпределението и от лице имащо правен интерес да обжалва, а разгледана по същество е неоснователна.

Съдът е сезиран с жалба против действия на ЧСИ Г. по изп.дело, касаещи изготвяне на Постановление за извършване на разпределение от 06.06.2022 г. на постъпили суми по сметката на ЧСИ в размер на 19010,98 лв., които суми са недостатъчни за удовлетворяване на вискателя и присъединения вискател ТД на НАП, поради което ЧСИ е извършил разпределение.

В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на разпределението. Поддържа се че същото е необосновано и неясно, тъй като не дава яснота какви са вземанията на всеки от вискателите към датата на неговото извършване – главница, лихви, разноски, какви по вид и размер са разноските, какъв е редът за удовлетворяване на притезанията съобразно привилегиите по чл. 136 от ЗЗД, каква сума се полага за пълното или частично удовлетворяване на всяко от тях. Не било ясно и как е изчислен

коефициента за съразмерното удовлетворяване на вземанията от един и същи ред, съответно как са изчислени разпределенията за удовлетворяване на притезанията суми; към разпределението липсвала сметка за размера на дълга и справка за таксите и разноските – чл. 79 ал. 1 и 2 от ЗЧСИ, както и постановление за разноските. Счита, че неправилно ЧСИ е включил в първи ред сумата 36 лв. – представляваща вземане на ЧСИ за такси по ТТРЗЧСИ, като вземане с първа по ред привилегия, като се поддържа че авансово дължимите, но не внесени от вискателя такси не съставляват вземане на ЧСИ, ползващо се с тази привилегия и изобщо с привилегия по чл.136 от ЗЗД – с позоваване на разпоредбата на чл. 79 ал. 3 от ЗЧСИ, според която ЧСИ може да се снабди със заповед по чл. 410 от ГПК за дължимите му се, но незаплатените такси и разноски по изпълнението, които ЧСИ следва да събере след удовлетворяване на всички привилегировани вземания и като се е удовлетворил за тези си вземания с привилегията по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД, съдебният изпълнител е ощетил вискателя и длъжника; излага доводи, че не всички разноски на първоначалния вискател се ползват с право на предпочитително удовлетворение по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД като се позовава на т. 6 от ТР №2/26.06.2015 г. и чл. 79 ал. 1 т.3 от ГПК. Излагат се и оплаквания за неправилно определен размер на дълга на страните по изпълнението и вчастност на жалбоподателя. Счита, че за погасяване на неговото вземане е разпределена сума по влязло в сила разпределение от 15.03.2022 г., която сума не е отчетена при определяне размера на дълга по обжалваното разпределение; че след проведена публична продажба на ПИ с идентификатор *****.23.282 дружеството е било обявено за купувач на имота, впоследствие не е внесло предложената продажна цена, но вземането му не е било намалено с размера на задатъка – който не е внесло като участник в продажбата в качеството си на присъединен вискател с вземане, надвишаващо размера на дължимия за тази продажба задатък. По аналогичен начин, неправилно бил определен размера на

вземанията и на останалите вискатели. Иска се отмяна на обжалваното разпределение и присъждане на направените в производството разноски.

От приложените копия на изп.д. № 2016****0400285 и изп.д. №2016****0400286 -второто присъединено към първото, се установява че производството по изп.д. № 2016****0400285 е образувано по молба на БанкаДСК ЕАД против „ Берк – кан 99 „ ЕООД, О. Х. К., „ К. Колекцион „ ЕООД, „ Хюдай 92 „ ООД и „Едис – 09 „ ЕООД, с приложени към молбата изпълнителни листове от 26.01.2016 г. / изд. по ч.гр.д. №124/2016 г. на РС – ***** / и от 03.02.2016 г. – издаден по ч.гр.д. №164/2016 г. на РС – *****. Впоследствие по изпълнителното производство са присъединени на основание чл. 456 от ГПК като вискатели „ Аква Вита проект „ ЕООД и „ Финансова къща Кристи „ ЕООД, а на основание чл. 458 от ГПК – Държавата чрез НАП – ТД – ****. Предмет на обжалваното разпределение по чл.495 ГПК от 06.06.2022 г. /л.6796-6797 от ИД/ е сумата 19 010, 98 лв., представляваща предложената от присъединения вискател „Аква Вита Проект „ ЕООД продажна цена на СОС с идентификатор *****.*****.162.1.97, ведно с прилежащите му 0,367 % ид.ч. от общите части на сградата с идентификатор *****.*****.162.1 и от поземления имот с идентификатор *****.*****.162 – за който имот той е обявен за купувач с Протокол от 21.01.2022 г. след проведена за имота публична продан в периода 20.12.2021 г. – 20.01.2022 г.. Сумата е разпределена както следва:

1/ Вземане от първи ред с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД – в полза на ЧСИ, таксата по т. 13 от ТТРЗЧСИ / за изготвяне и предявяване на разпределението/ в размер на 36 лв. – с ДДС;

2/ Вземания от втори ред – без привилегии / хирографарни вземания / :

За вискателя Банка ДСК ЕАД – 13 475, 05 лв. и такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, съответна на така събраното вземане – 167, 97 лв. с ДДС;

За вискателя Финансова къща Кристи „ ЕООД – 3 997, 39 лв. и таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ, съответна на така събраното вземане – 163, 76 лв.с ДДС;

За вискателя Аква Вита Проект ЕООД – 1 086, 34 лв. и таксата по т.26 от ТТРЗЧСИ, съответна на така събраното вземане – 84, 47 лв. с ДДС.

Разпределението е извършено при коефициент 0,020 съгласно таблица на л.6798 от и.д., неразделна част от разпределението.

Съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК ако събраната сума по ИД е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели съдебният изпълнител извършва разпределение. Разпределението е акт на съдебния изпълнител по следните въпроси: Кои са вискателите и кои техни вземания се признават и подлежат на удовлетворяване; кои от признатите вземания са привилегирани и каква е привилегията, с която се ползват, респ. кои вземания са хирографарни; какъв е редът за

удовлетворяване на вземанията и каква сума се полага за пълното или частично

удовлетворяване на всяко от тях. В разпределението се включват само тези вземания, които са предявени и приети до деня на изготвянето му, както и разноските по изпълнението, в т.ч. и тези, които не са били предварително внесени от взыскателите и които съдебният изпълнител има право да събере служебно от длъжника съгласно разпоредбата на чл. 79 ал. 2 от ГПК. Редът за удовлетворяване на вземанията се определя съобразно привилегиите по чл. 136 от ЗЗД, а степента на удовлетворяването им – от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземания с еднакъв ред – чл. 136 ал. 3 от ЗЗД.

Кръга на взыскателите в разпределението е правилно определен, а възражението за неяснота досежно размера на вземанията им е неоснователно. Вземанията са конкретизирани по вид, размер и основание, а за законната лихва върху всяко главно вземане е посочено че същата е изчислена към датата на извършване на разпределението. Не се подкрепя от данните по изпълнителното дело бланкетно заявеното възражение че при определяне размера на вземанията не са отчитани извършени с предходни разпределения погашения. По делото са извършвани няколко

разпределения, но при всяко следващо вземанията на взыскателите / частично удовлетворените с предходното / е намаляван със съответните предходни погашения. Неоснователно се поддържа и че вземането на жалбоподателя е като размер неправилно посочено, тъй като не е намалено с размера на един задатък по предходна публична продажба. Действително жалбоподателят е участвал в публичната продажба без да внася задатък, обявен е за купувач на имота, но не е внесъл - след извършено разпределение по чл. 495 от ГПК, определената цена. Но - противно на поддържаното от него, размерът на вземането му на основание чл. 493 ал. 1 т. 1 от ГПК е намален с размера на

този задатък – 8 400 лв., което е видно от Протокол от 04.03.2022 г. – за което му е изпратено и нарочно съобщение. Неоснователно е и оплакването за неяснота относно приетия от ЧСИ коефициент за съразмерното удовлетворяване на вземанията от един и същи ред. Този коефициентът е съответен на общия размер на вземанията и подлежаща на разпределяне сума / след удовлетворяване на вземането от 36 лв. с ДДС – таксата по т. 13 от ТТРЗЧСИ / и така е определен от ЧСИ – 0,020.

Неоснователно се оспорва включването в разпределението и удовлетворяването с него на сумата 36 лв. с ДДС като вземане, ползващо се с първа по ред привилегия. Сумата представлява таксата за извършване и предявяването на процесното разпределение, дължима се на основание т. 13 от ТТРЗЧСИ, поради което тя е във връзка с конкретния реализиран изпълнителен способ и като така съставлява вземане, ползващо се с право на предпочтително удовлетворение от първи ред – чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД, дължима се от длъжника съгласно разпоредбата на чл. 79 ал. 2 от ГПК, според която, когато таксите по изпълнението не се внесени от взыскателя, те се събират от длъжника. Това се отнася до всички дължими се такси, независимо дали са авансово заплатени от взыскателя. Действително, ЧСИ може да поиска по реда на чл. 410 от ГПК да му бъде издадена заповед за изпълнение срещу взыскателя / чл. 79 ал. 3 от ЗЧСИ/, но

той не може да бъде задължен да се възползва от този ред.

Неоснователно е оплакването, че липсата на изготвена сметка за размера на дълга – чл. 79 ал. 1 от ЗЧСИ, както и на постановление за разноските, опорочава разпределението. Разпоредбите на чл. 79 ал. ал. 1 и 2 предвиждат, че за събиране на таксите по изпълнението се изготвя от ЧСИ сметка в два или повече еднообразни екземпляра - единият от които се връчва на задълженото лице, в която се посочват таксите и разноските и разпоредбите, въз основа на които те са дължими/начислени, допълнителните разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане. Както е посочено в мотивите по т. 2 от ТР № 3/10.07.2017 г. на ВКС, ОСГТК в изпълнителното производство няма изискване за конкретен момент, в който

съдебният изпълнител трябва да се произнесе за разноските и постановление за разноските е всеки акт на съдебния изпълнител, с който той се произнася по това задължение на длъжника, без да е необходимо при приключване на всеки отделен изпълнителен способ всички произнасяния по направените до момента разноски по реда на чл. 434 от ГПК да бъдат обобщавани в един окончателен акт, с който да се определя общото задължение на длъжника за разноски. Затова в случая липсата на отделен акт на ЧСИ с произнасяне по дължимите към 6.6.2022 г. разноски / обобщена сметка за разноските или постановление относно тях / не обосновава извод за незаконосъобразност на процесното разпределение от горепосочената дата, тъй като в него именно се съдържа и произнасянето на ЧСИ относно разноските към този момент.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение. С оглед изхода от спора, жалбоподателят следва да заплати на ответника по жалбата Банка ДСК ЕАД юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата 50 лв. – минимума по чл. 25а ал. 3 от Наредбата за заплащане на правната помощ. В полза на ответника по жалбата Финансова къща Кристи „ ЕООД разноски не се присъждат, тъй като няма доказателства такива да са направени.

Съгл. чл.463/2/ настоящето решение подлежи на обжалване пред ПАС по реда на чл.274 ГПК.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба ВХ.№19760/22.07.2022 Г. на „ Аква Вита Проект „ ЕООД, ЕИК ***** – присъединен вискател по изп.д. № 2016*****0400285, против изготвеното по изпълнителното дело от ЧСИ П. И., рег. № **** Разпределение от 06.06.2022 г. - предявено на страните на 16.06.2022 г., на сумата **19 010, 98 лв.**, представляваща предложената от жалбоподателя „Аква Вита Проект„ ЕООД продажна цена на СОС с идентификатор *****.*****.162.1.97 по КККР на гр.***** , ведно с прилежащите му 0,367 %

ид.ч. от общите части на сградата с идентификатор *****.*****.162.1 и от поземления имот с идентификатор *****.*****.162.

ОСЪЖДА „ Аква Вита Проект „ ЕООД, ЕИК ***** да заплати на Банка ДСК ЕАД, ЕИК ***** юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 / петдесет / лева.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд – Пловдив в 1-седмичен срок от връчването.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____